MIELIPIDE

Meilläkin maatilat pakotetaan turhan suuriin yksiköihin tehokkuuden saavuttamiseksi. **URHO KARI**

LUKIJALTA

Rahkaturvesuosta hyvää peltoa

Suomenselän alueella maaperä on karua ja ravinneköyhää. Esi-isämme ovat tehneet valtavan työmäärän asian korjaamiseksi.

Siitä ovat todisteina lukuisat savikuopat, joista on ajettu pelloille suuret määrät maata lapio- ja hevospeleillä. Se ollut ainoa keino kasvuvoiman lisäämiseksi kun keinolannoitteita ei ollut olemassa.

Nykyisin tämä työ ei kuulu maatalousopetukseen.

Luomuviljelyn tehostamisessa nämäkin keinot kannattaa ottaa käyttöön. Konetekniikan ansiosta työteho on noussut vähintäänkin satakertaiseksi lapioaikaan verrattuna.

Maanajoon sijoitetut kustannukset on mahdollista saada takaisin noin viidessä vuodessa, koska maan fysikaaliset ominaisuudet parantuvat. Niitä ovat lämpötalous, vesitalous, kaasujen vaihtokyky, pieneliötoiminta ja ravinnesynteesin biologinen typensidonta.

Viljelylle myönteiset vaikutukset pellossa ovat pysyviä käytännössä satoja vuosia.

Savi ja hiesupartikkelit näyttävät mikroskoopissa kerrosvoileiviltä. Kiille näyttää leivältä ja kalium molekyylit ovat herkkuja leivän välissä. Bakteeritoiminnan vaikutuksesta kaliummolekyylit vapautuvat tarpeen mukaan kasvien käyttöön, se on luonnon oma säätömekanismi.

Tämä on yksi osa ravinnesynteesiä. Säätömekanismi ei toimi jos maahan annetaan runsaasti kalilannoitusta. Melko viisaita nuo esi-isät ja myös äidit ovat olleet kun eivät yleensä tehneet turhaa työtä. Suomenselällä on se ongelma, että savea on harvoissa paikoissa ja vain vähäisiä määriä. On pakko turvautua huonompaan materiaaliin.

Hietaista hiekkaa löytyy yleensä kohtuullisen matkan päästä. Se ei sovellu rakentamiseen, eikä ole hyvää viljelysmaaksikaan. Sitä esiintyy harjanteina maastossa ja otettaessa ei synny vesikuoppaa. Sillä on samoja ominaisuuksia kuin savella jos sitä käytetään väharavinteisilla turvemailla. Käyttömäärät täytyy olla suuremmat kuin savella (400–500 kuutiota hehtaarille)jos on kyseessä uutismaa.

Mikäli uudisraivauksella aiotaan saada toivottua hyötyä, täytyy ojituksen olla erikoisen tehokas.

Kalkitus ja hivenravinne tilanne täytyy olla kunnossa. Siihen soveltuu erityisen hyvin puun tuhka, jos sitä on saatavissa. Muutoin se voidaan hoitaa kalkilla ja hivenlannoitteilla.

Luomutilalla on hyvä käyttää kompostoitua lantaa tai muuta hyväksyttyä kompostia. Vain sillä saadaan pieneliö toiminta käynnistymään. Komposti on elävää massaa, jolla uusi maa ympätään.

Tulokset ovat hämmästyttäviä kolmen vuoden kuluttua viljelyn aloittamisesta. Maanäytteissä näkyy paljain silmin monenlaista pientä mönkijää. Lisäksi mikroskooppisen pieniä sieniä ja bakteereita. Biosfääri on hyvin mielenkiintoinen juttu.

Uudisraivaukseen satsaaminen on viljelijälle aina taloudellisesti rankka juttu, koska niiden saaminen tukien piiriin on hyvin epävarmaa. Vaatii viljelijältä paljon uhrauksia ja uskoa tulevaisuuteen ruokahuollon turvaamiseksi. Toivon että päättäjät ymmärtäisivät asian tärkeyden.

On arvioitu että ruokaa tarvitaan tulevaisuudessa entistä enemmän, vaikka ei olisi kriisitilanteita tai luonnon aiheuttamia yllätyksiä.

Ei riitä että on paljon hyvää peltoa. Tarvitaan myös ammattinsa osaavia viljelijöitä.

Katsoin mieleenpainuvan dokumentin Moldovasta noin vuosi sitten.

Siellä on puute elintarvikkeista ja maaseudulla nähdään nälkää. Olen käynyt siellä 1975. Se on mustanmullan aluetta, maailman parasta viljelysmaata.

Silloin se oli Neuvostoliiton vilja-aitta. Samaa viljelyskasvia oli satoja hehtaareja yhdellä lohkolla. Komeat kasvustot näyttivät jatkuvan taivaanrantaan saakka. Elintaso oli Neuvostoliiton korkeimpia. Valtaosa väestöstä työskenteli noilla jättikolhooseilla. Nyt kolhoosit on purettu ja viljelyasiantuntijat ovat poissa.

On melkoinen ihme, että ikänsä maataloustyötä tehneet ihmiset eivät osaa viljellä maata.

Äidit joutuvat lähtemään ulkomaille siivoojan töitä tekemään perheen toimeentulon turvaamiseksi.

Meilläkin maatilat pakotetaan turhan suuriin yksiköihin tehokkuuden saavuttamiseksi. Näin osaajien terävin kärki harvenee. Vaikka pieniähän nuo tilat vielä ovat verrattuna Euroopan tiloihin puhumattakaan Amerikasta.

Urho Kari
Länsikylä

Vaaralliset ruutitynnyrit

Jokaiselle vastuulliselle suomalaiselle on päivänselvää, että syömme enemmän kuin tienaamme. Kaikki pitävät välttämättömänä, että salakavalaksi aspiriiniksi otettu velkakierteemme on katkaistava. Istumme kaikki jo tämän ensimmäisen ruutitynnyrin päällä.

Lääkkeeksi tarjotaan lisää aspiriinia: jaetaan maa kahtia, alueet ja kansalaiset vuohiin ja lampaisiin. Me kaikki vastuulliset suomalaiset tiedämme, etteivät koko maan talousongelmat ja velkakierre näin ratkea.

Esitetyillä rakenneuudistuksilla keskitetään hyvinvointia toisille ja tarjotaan pahoinvointia perinteiselle tuotanto-Suomelle, puolelle kansalaisista. Arvioita säästöistä ei ole esitetty, koska niitä ole. Totuushan on, että keskittymien kulut ja velat kasvavat muita enemmän, valtion tukieuroista huolimatta.

Historia ja tämä päivä osoittavat, että synnytämme nyt toista, samaan aikaan räjähtävää ruutitynnyriä.

Olematta minkään sortin ruudinkeksijä voidaan katsoa, että tarjottujen aspiriinien sijaan vastuullisen valtiovallan tulee ensitöikseen karsia lakisääteisiä ja muita, yhä kestämättömämpiä ”ilmaispalveluja”.

Näin joka tapauksessa tullaan tekemään. Pienet kunnat mukautuvat tähän parhaiten. Toiseksi elinkeinoelämä ja kansalaiset tulee vapauttaa järisyttävän kalliista byrokratiasta omavastuiseen, varottavaan sanktioituun toimintaan. Viilattu ”hyvä hallintotapa” ei sekään kestä enää päivänvaloa.

Sallittakoon rahan läpinäkyvä tekeminen hyvinvoinnin ja menestymisen ensimmäisenä ehtona. Pelkät kertasäästöt ja veronkorotukset iskevät lyhyessä ajassa kipinöitä kumpaankin ruutitynnyriin.

Meidän tulee jälleen tukeutua ilmaiseen kasvun ihmeeseen, välttämättömien elinehtojemme omavaraisuuteen.

Panostamalla oman ruokamme ja energiamme puhtaaseen tuottamiseen voimme helposti parantaa kauppatasettamme kymmenellä miljardilla eurolla ja siten taittaa velkaantumistamme samalla summalla, joka vuosi, matalasuhdanteessakin. Se olisi tuplasti velkakierteen katkaisuun haettu summa.

Tähän kaikkeen tarvitaan ripaus tervettä järkeä, sisäistä solidaarisuutta sekä valtiovallan kannustuksella koko Suomi asukkaineen, yrityksineen, kuntineen ja puolueineen. On se meiltä ennenkin onnistunut, ilman kansalaisten alistamista, jarrumiehiä ja laskutikkumiesten talutusnuoraa.

Lopetetaan vaarallisten ruutitynnyrien väsäily ja upotetaan sytyttävät tulitikut meren pohjaan.

Esko Eela
teollisuusneuvos
Säkylä

PEKKA FALI

”En voi ymmärtää, miksi kotimainen energia ei kelpaa, vaan tuodaan ulkomailta kallista öljyä ja kivihiiltä”, Eero Mikkonen kirjoittaa.

Kotimaista verotetaan liikaa

Nyt sitten Ville Niinistökin on tullut järkiinsä, kun hän kolumnissaan (MT, 12.3.) näyttää kannattavan kotimaista energiaa, jopa haketta.

Mutta kysymys kuuluu: miksi hän on hallituksessa ollut hyväksymässsä veronkorotuksia hakkeelle ja turpeelle niin, että kivihiilen tuonti ja saastuttava polttaminen on edullisempaa.

En voi ymmärtää, miksi kotimainen energia ei kelpaa, vaan tuodaan ulkomailta kallista öljyä ja kivihiiltä.

Työpaikkoja syntyisi tosi paljon, kun käytettäisiin kotimaista polttoainetta ja kestävyysvaje helpottuisi, jopa poistuisi. Vielä vuosi on kestettävä hallituksen toilailuja, jotka kasvattavat maamme velkataakkaa, ja tuovat vain enemmän kurjuutta kansallemme. Seuraava hallitus ei voi olla ainakaan huonompi.

Eero Mikkonen
Ristijärvi

Maaseutua yritetään tyhjentää

Koko maata tämä hallitus ei halua enää pitää asuttuna, vaan kaikki ohjaustoimet tähtäävät nyt muutaman kaupunkikeskuksen tiivistämiseen ja kansalaisten karsinointiin kerrostaloihin.

Hallituksen tavoite, suuret kunnat, tarkoittaakin suurta asukastiheyttä ei pinta-alaa.

Keskittämisen terveysongelmista tulee jatkuvasti uutta tietoa joka ei valitettavasti näy tavoittavan hallitusta.

Yksi uuteen huonoon malliin tähtäävä temppu on tämän vuoden raju kiinteistöveron nosto.

Kiinteistöveroa kiristetään suorittamalla rakennusmaan verotusarvoihin sekä rakennusten jälleenhankintaarvoihin tasokorotukset.

Kuntien kiinteistöverotulot kasvaisivat koko maan tasolla 7,3 prosenttia ja vastaavasti ohentuisi asukkaiden lompakko.

Vuoden alusta sähkön hintaan tuli vielä veron korotus edellisten vuosien tapaan. Temppu ohjaa harkitsemaan muuttoa kunnan aravaan.

Toinen maalaiskunnista kaupunkiin muuttoviettiä kehittävä temppu on kuntauudistus jossa valta keskitetään muutamalle kaupungille, ja samalla maaseudun äänivaltaa rajataan.

Kuntaliitoksia tehdään tarvittaessa pakkolailla.

Tavoite on kaupunkien johtama Suomi, kirjoitti Keskisuomalainen 20.2.2014, arvostellessaan hallituksen kuntauudistusta.

Uhka saattaa kuitenkin lieventyä kun hallituspuolueen kansanedustaja Jukka Gustafsson 3.3.2014 julisti Tampereen keskustorilla vastustavansa pakkoliitoksia (ilmoitus Aamulehdessä 1.3.2014).

Jämsässä on kehitetty toimiva sairaalamalli. Se sopii alueille, joilla on aluesairaala, vaikuttavina tekijöinä asiantuntijakumppani ja etäisyyttä keskussairaalaan.

Tämä malli luo alueellista hyvinvointia. Se myös pienentää hiilijälkeä, kun kaikkien vaivojen vuoksi ei tarvitse matkustaa kertomaan sadan kilometrin päähän. Tämäkään malli ei näytä mahtuvan kaupunkeihin keskittävään linjaan.

Tosin ministeri Huovinen selittää lakiesitystä (Keskisuomalainen 1.3.) parhain päin, jättäen vielä kuitenkin epävarmuustekijöitä auki.

Hallitus saa valitettavasti aikaiseksi paljon pelisääntöjä joita seuraava hallitus joutuu kumoamaan.

Tämä tuskastuttava politiikka tuskin saa enää kannatusta vuoden päästä pidettävissä eduskuntavaaleissa joten sote ja kuntaliitos asiat ovat ensi vuonna kokemuksien rikastuttamana uudelleen edessä.

Esko Järvenpää
Jämsänkoski

Riittääkö ruokaa?

Ihminen viisaudessaan ja vatsa täynnä toteuttaa ahneuttaan ja himoiten yhä lisää rahaa ja ruoka tai sen puute on siinä välineenä.

Kohta puolet länsimaiden ihmismassasta taapertaa lihavina ja työntää yhä enemmän kaatopaikkojen bakteerien työstettäväksi.

Viisaana pidettynä hän jo kopeloi perimää vaikka ei voi ymmärtää vaikutuksia. Aikanaan karjafarmarit ajoivat laumat Chicagoon teuraaksi cowboyn ja ratsun voimalla. Nyt tuosta tehotuotannosta on jäljellä meilläkin ”brändi” - eli polttomerkki ja tuotantoeläinlaumalla muovilaput korvissa.

Tehotuotannossa on vaarana hukkua sontaan, mutta geenimanipulaation vaaroja ei tunneta, uskotaan vain hyviin vaikutuksiin näkemättä ja odottamatta mitä vaikutuksia on ja tulee jo ituratan ja lisääntymisketjuun.

Ihmiselimistön solujen määräksi on arvioitu 60 biljoonaa.

Mikä on vaikutus niihin ja mikä jo ruuan perushiukkaseen, siitepölyyn, ja siitä ketjuun ja jo pölyttäjien, kimalaisten, mehiläisten ja muiden määrään?

Meille riittää vielä maata eloperäisen perusterveellisen ravinnon tuottamiseen muutama hehtaari/yksilö, mutta kun pölyttäjät loppuvat ja tuotantoyksikkö saastuu, jää käteen vain se hätä, ja se loppuu pian lännestäkin.

Vetoamme viisauteen, että tuntemattomat tutkitaan.

Eliö saattaa vielä korjata vahingon?

J. Ruokoja
Laihia

Terveystalon liikevoitto on jäänyt Suomeen

Maaseudun Tulevaisuus (12.3.) julkaisi toimittaja Eija Mansikkamäen kirjoittaman jutun Yritykset kaunistelevat verojälkeään.

Verojalanjälki on uusi tapa raportoida yrityksen liiketoiminnasta yhteiskunnalle aiheutuvia verovaikutuksia eikä sille ole missään määritelty virallista muotoa. Terveystalo ei ole pyrkinyt harhaanjohtamaan tai kaunistelemaan verojalanjälkeään. Terveystalon maksama yhteisövero on esitetty raportissamme muodossa tulovero (yhteisöjen maksamaa tuloveroa kutsutaan myös yhteisöveroksi).

Mielestämme on yksipuolista ja harhaanjohtavaakin tarkastella yrityksen yhteiskuntavastuuta tai verovaikutuksia vain yhden veromuodon (esim. yhteisöveron) kautta. Terveystalo maksaa vuosittain suuren määrän arvonlisäveroja kaikista suomalaisyrityksiltä ostamistaan tuotteista ja palveluista. Yksityiselle terveyspalveluyritykselle nämä ovat todellisia ja merkittäviä kustannuksia, sillä meillä ei ole arvonlisävähennysoikeutta kuten useimmilla muilla toimialoilla.

Terveystalon maksamaan yhteisöveroon ei myöskään ole vaikuttanut yhtiöjärjestelyt, kuten artikkelissa viitattiin. Terveystalolla on takanaan erittäin heikkoja taloudellisia vuosia, joiden liiketappiot normaalikäytännön mukaisesti pienentävät yhtiön nykyistä tulosta ja sitä kautta myös maksettavan yhteisöveron määrää.

Omistajamme on myös halunnut sijoittaa yhtiön nyt tuottaman liikevoiton yhtiön kehittämiseen – henkilöstön kehittämiseen, palvelukehitykseen, laiteinvestointeihin ja verkostoon. Omistaja ei siis ole nostanut yhtiöstä osinkoja, korkoja, voittoja, konserniavustuksia tai mitään muitakaan eriä.

Terveystalo on Suomen 15. suurin työllistäjä, jonka työsuhteisen henkilöstön määrä on kasvanut reilut 11 prosenttia vuodesta 2009.

Työllisyyden tukeminen on varmasti kansantaloudellisesti näinä taloudellisina aikoina tärkeää ja oleellista sekä valtion että kuntien verotulojen kannalta. Viimeisten kolmen vuoden aikana olemme avanneet uusia lääkärikeskuksia mm. pääkaupunkiseudulle, Turkuun, Ouluun, Tampereelle, Joensuuhun, Varkauteen, Kuopioon, Jyväskylään, Liekseen, Raaheen, Tammisaareen, Mikkeliin, Järvenpäähän ja Hyvinkäälle.

Kaikki Terveystalon liikevoitto on jäänyt Suomeen – mutta yhteisöveron sijaan pääosin investointeina ja työllistämisen kasvuna. Pelkkä yhteisövero ei siis kuvaa Terveystalon liiketoiminnasta Suomelle koituvaa verotuloa. On myös vaikea ajatella, että Terveystalo olisi yhteiskuntavastuun tai verokansalaisuuden kannalta hyväksyttävämpi tai Suomelle arvokkaampi yhtiö, mikäli se olisi investointien ja työllisyyden tukemisen sijasta tehnyt vuosittain suurempaa liikevoittoa, jakanut sitä omistajilleen ja maksanut voitosta suurempaa yhteisöveroa.

Susanna Kinnari
viestintäjohtaja
Terveystalo

Kaupasta

Kaupan osuus on 60 prosenttia tuotteen hinnasta. Kauppa kannattaa hyvin. Kuinka moni on huomannut, että Hankkija ei ole enää osuuskauppa. Osuuskauppa-aate kunniaan.

Ei nimimerkkiä

Kuntaliitokset

Miksi keskusta suhteutuu nihkeästi kunta-asiaan. Eikö historianne muistissa ole isojaon toteutuksen myönteiset kokemukset? **Hannu**

Gmo

Millä oikeudella joku voisi julistaa alueen gmo-vapaaksi ja kieltää muilta parhaan teknologian käytön? **Ei nimimerkkiä**

Maalaisromantiikkaa

Minne katosi nuorten kalenterista maalaisromantiikka? Moderni Hilja-maitotyttö tai Elovena olisi säväyttänyt. Nyt arki ja ankeus paistoivat.

Naturman

Tyypillinen päätös

Tyypillistä KHO:ta: Kalavesille ei koitunut vahinkoa. Kalastajat merkityksettömiä? Troolisilakkasaaliit ennätyssuuret, mutta siikakannat ovat romahtaneet.

Ei nimimerkkiä

Valmistaja esille

Taistelu kiihtyy ”veriseksi” ja kotimaiset firmat Apetit, Snellman ym. haasteen edessä? Miksi S-ryhmän uusi Kotimaista-tuotesarja ei kerro valmistajaa?

Sateenkaari

Eikö kiinnosta?

MTK. Eikö kotitarkastusasia kiinnosta? **Ihmettelijä**

Luomusta

Paljonko luomuun siirtyminen lisäisi polttoaineenkulutusta ylimääräisine maanmuokkauksineen ja rikkaäestyksineen? Kiittääkö ympäristö sittenkään?

Ei nimimerkkiä

VIERASKOLUMNI

Peltomies on suurin pudottaja

Nuorena miehenä olin Maaseudun Tulevaisuuden kesätoimittajana paikalla jossakin syvällä Pohjanmaalla tekemässä juttua kapinasta. Protestoitiin – oi niitä aikoja – maataloustuloratkaisua. Rahaa oli saatu silloinkin liian vähän ja ainakin se oli jaettu ihan väärin. Kun MTK:n mies kysyi yleisöltä, mihin tukiratkaisua heidän mielestään pitäisi painottaa, totesi vieressäni istunut isäntä ääneen, että ”maijolle”.

No, maitotilan poikana saatoin olla henkilökohtaisesti tyytyväinen mutta järjestön leivissä totesin ratkaisun herättäneen ankaraa kritiikkiä paikalla olleen viljelijäväestön keskuudessa.

Sittemmin tuotantosuuntia repivät kiistat ovat saaneet EU-ratkaisuista lisää syvyyttä ja uusia alueellisia jakolinjoja.

Talonpoikien keskinäinen nuhjaaminen on useimmiten ollut turhaa, sillä tunnetusti eniten tilanteesta on hyötynyt monopoliasemaansa tehokkaasti käyttänyt kauppias.

Oikein tai väärin, on tässä silti erkaantumista tapahtunut viljelijöiden välillä. Kun kotieläintiloja on valtavasti kasvatettu investointitukien ja rohkaisun avulla on peltoviljely jäänyt vähemmälle.

Ei, en aio unohtaa muutamien voimakkaasti kasvaneiden viljatilojen panosta enkä jätä huomiotta sekä keski- että kokonaissatojen noususuuntaa parhailla tiloilla. Muistan myös kasvitilojen saamat kuivurituet ja kuivatuskorvaukset.

Jos vielä sanoisin helsinkiläisen tavalla, että peltoviljelyllähän täytyy mennä hyvin, kun ei hehtaariakaan jätetä keväisin kylvämättä, niin tämä hyssyttely saisi kauniin kruunun.

Sen kuuluisan viivan alla kuva onkin sitten paljon synkempi. Peltoviljely on hyvin öljyriippuvaista kustannuksiltaan eikä reipas markkinahintojen nousu takavuosina jättänyt pysyvämpää kannattavuuden parantumista. Nyt kun hintapiikki syksyllä katkaistiin tylysti tulevat kulut höyhenen lailla leijaillen alas – hitaasti ja kaarrellen. Edes paljous ei tuo suurta lohtua: kulut hehtaaria kohti eivät tahdo laskea tuottavuuden kasvun myötä. On siinä tietysti isännän manageerointitaidollakin merkitystä, onneksi.

Sitten ovat nämä kadehditut pinta-alatuet. Kyllä, periaatteessa tukipolitiikan korttitalo on rakennettu siten, että korvaus on liki samaa tasoa kaikille ja kaikkialla. Paitsi, että eivät ole.

Jo pelkästään kotieläintilojen lfa-korotus tuo peltomarkkinoille ylivoimaisen kilpailuedun. Tässä eräskin kanamies vuokrasi juuri toistasataa hehtaaria pitkälti yli 700 euron tarjouksella. Viljamiehen usko loppuu yleensä 400 euron kohdalla ja järki on loppunut jo tarjousta harkitessa.

Lieneekö sitten parempi onni kaikille, että nyt tuo EU-jäsenyyteen rakennettu tukitalo on kaatumassa. Perustukset ehkä pitävät mutta vaatimukset muuttuvat. Ympäristötuesta on tulossa korvausjärjestelmä, jossa rimaa nostetaan selvästi. Varsinaisen tuen osuus on jäämässä niin alhaiseksi, että monella tilalla harkitaan vakavissaan järjestelmästä irtautumista.

Helpotusta ei tuo Brysselin ilmaveivikään. Alkuperäinen 141-sopimuksemme on nyt historiaa ja suurin pudottaja taitaa taas olla peltoviljelijä. Jokainen menetetty tukivitonen ja kymppi tuntuvat.

Kun surkeuteen lisätään vielä tulossa olevat ilmastokaasujen päästövähennykset ja sitä seuraavat maankäytön rajoitukset, alkaa kausi olla taputeltu.

Lieneekö maatalousministeri Jari Koskinen (kok.) haistanut tulevan. Hän ei nimittäin enää jatka politiikassa.

TIMO KAUNISTO
on alastarolainen talonpoika

timo.kaunisto63@gmail.com

VERKOSSA SANOTTUA

Voit kommentoida juttua osoitteessa *facebook.com/maaseuduntulevaisuus.fi* tai *maaseuduntulevaisuus.fi*

Raakamaitotutkimusta haukuttiin turhaksi

”Taas on tehty yksi nollatutkimus lisää nollatutkimusten katkeamattomaan ketjuun”, kritisoi Timo tutkimusta, jossa todettiin raakamaidon aiheuttavan vatsavaivoja samalla tavalla kuin pastöroitu aiheuttaa.

”Onhan päivänselvää, että jos henkilöllä on oikeasti laktoosi-intoleranssi, niin ei raakamaito sitä muuksi muuta. Mutta jos henkilöllä on homogenointi- tai pastörointi-intoleranssi, niin silloin raakamaito ei ehkä aiheuta niitä vaivoja, joita käsitelty maito aiheuttaa. Jos olisi oikeasti haluttu selvittää raakamaidon vaikutuksia, niin koehenkilöiden joukosta olisi pitänyt nimenomaan karsia laktoosi-intolerantikot pois”, Timo perustelee.

MT uutisoi raakamaitotutkimuksesta viime tiistaina.

Tutkimusta ruotii myös Hilma.

”Jos homogenointi on se asia maidossa, joka ei vatsalle sovi, niin eikös luomumaidon (jota ei homogenoida) pitäisi silloin sopia? Jos pastörointi on se sopimaton juttu, niin miksi raakamaito kotona kuumennettuna tai keitettynä (kahvimaitona, puurona, ruuanlaitossa) ei aiheuta oireita? Kattilassa, mikrossa tai uunissa kuumentaminen on paljon rajumpi kuumennus kuin yksikään meijerissä tehty.”

Ja myös Himmeli puuttui aiheeseen.

”Pastörointi on vain nopea iskukuumennus se ei muuta maidossa mitään, mutta homogenointi muuttaa, koska se pilkkoo rasvan pieneksi. Sitähän maitoallergikot kuuluttaa että tämän homogenoinnin myötä ihmisillä lisääntyi vatsaongelmat.”

Muikkusilla eläke-ero tavallisesta poikkeava

Muikkusen perheessä maanviljelijöiden eläkekertymän ero isännän ja emännän välillä on päinvastainen kuin tavallisesti.

”Meillä näyttää miesviljelijä jäävän eläkkeellään tuon parisataa euroa naisviljelijää pienemmälle eläkkeelle, kun asiaa tutkin Melan asiointipalveluissa. Vuosi- ja kuukausitulot on kuitenkin ilmoitettu 50–50 meidän kesken, joten hänen matalampi eläkekertymänsä selittyy reilun 10 vuoden ikäerollamme”, Muikkunen kirjoittaa.

MT kirjoitti torstaina, että emäntä jää eläkkeissä pari sataa euroa isäntää jälkeen.

Nimimerkki Eepeen mielestä kotimaista energiaa pitäisi suosia, jotta kauppatasetta saataisiin parempaan suuntaan.

”Lähdetäänpä nyt viimeinkin liikkeelle investoimalla kotimaiseen energiantuotantoon (öljyn korvaaminen esim. biokaasulla ja puuhakkeella)”, Eepee kirjoittaa.

Viikon ilopilleri oli Helsingin Sanomien sarjakuvan Fingerporin noteeraus maaseudun tulevaisuudesta.

”Heh, laatu o priimaa ja tuotetta riittää!”, Kimmo Matti Aaku kommentoi sarjiksen aihetta.

AIMO VAINIO